Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 52 (682) * joi 25 dec. 1958 * 8 pag. 30 bani

Trăiască cea de-a 11-a aniversare a Republicii Populare Romîne

30 DECEMBRIE — ZIUA REPUBLICII

CEL MAI DRAG

de Ion Hobana

Pururi să-ndrăgești
Chipul țării tale:
Hore bătrînești
In rotiri domoale,

Holdele — subțiri,
Foșnitoare săbii,
Marea de safir
Legănînd corăbii,

Munții — arc întins
Între cer și brumă,
Șesul necuprins
Ars de vînt și brumă,

Cerbii zvelți, tăcuți,
Cu privire gravă,
Păsările iuți
Piruind în slavă...

Dar mai drag nespus
Fie-ți, totdeauna,
Omul nesupus
Biruind furtuna,

Omul ridicînd
Roșul steag pe creste,
Fie-ți drag, oricînd,
Peste toate-aceste!

SALUT MARINĂRESC

Mulți dintre voi vă amintiți bine de nava noastră. „Republica" v-a plimbat doar de atîtea ori prin Deltă, pe Dunăre și păstrează și acum cîntecele voastre de bucurie și de mulțumire către partidul părinte, care v-a creat o copilărie minunată, plină de atîtea fapte îndrăznețe.

Vasul „Republica", poartă un nume de cinste și mîndrie. El își servește neobosit patria. Și așa cum noi, marinarii, ne îndeplinim îndatoririle către popor, vă dorim și vouă să munciți, să deveniți cetățeni demni ai patriei. Navigați cu toate pînzele sus pe oceanul științei și învățăturii, luptați să deveniți curajoși ca și marinarii, oameni adevărați, mai tari ca furtunile, devotați patriei și poporului.

GEORGE CIRCIOREANU
Comandantul vasului „Republica"

Un nume scump

Cu prilejul aniversării Republicii noastre, vă felicităm călduros dragi pionieri, și vă urăm, vouă, tinere vlăstare ale patriei, să creșteți voinici și sănătoși, vă dorim spor la învățătură și în activitatea obștească.

Pentru noi, muncitorii de-aci, numele întreprinderii noastre e un nume scump; simbol al descătușării poporului. De aceea ne străduim ca prin munca noastră să-l cinstim cum se cuvine. Cinstiți-l și voi, dragi prieteni, prin faptele voastre inimoase!

Muncitorii combinatului agro-alimentar „30 Decembrie" regiunea București

Schimbul nostru

Numele uzinei noastre nu-i un nume ca oricare altul, prieteni. El e o chemare fierbinte și necontenită la muncă tot mai avîntată pentru înflorirea patriei dragi.

Poate că, în curînd, mulți dintre voi veți păși — flăcăi în lege — pe porțile uzinelor „Republica". Pentru asta, mintea și brațele voastre harnice trebuie să se pregătească de pe-acum. De aceea, odată cu salutul cald ce vi-l transmitem cu prilejul aniversării Republicii vă adresăm, din inimă, un îndemn:

Invățați cu sîrguință, însușiți-vă temeinic cunoștințele tehnice, pentru a deveni muncitori cu o calificare înaltă, schimbul nostru de nădejde!

In numele tineretului de la uzinele „Republica" din București.

BARBU ION
Secretarul comitetului U.T.M.

IN ZORI

Fotomontaj de GR. PREPELIȚĂ

PARTIDUL NE-A DĂRUIT...

...Ne-a dăruit școli mari și luminoase, minunate locuri de joacă și de cîntec, tabere și laboratoare, teatre și terenuri de sport. Ne-a dăruit părintele nostru drag, partidul, viață nouă, fericită...

Spicuiri din regiunea Constanța

★ Comuna Topraisar, raionul Constanța. S-a clădit aici o școală nouă de 7 ani, cu limba de predare tătară. Peste 120 de elevi învață în clase spațioase, luminate electric. Există și un laborator bine înzestrat. Școala are un internat care adăpostește copiii din satele învecinate. Dar posibilitățile lor de învățătură nu se opresc aici. Absolvenții clasei a VII-a de la școala din Topraisar pot urma cursurile Școlii medii cu limba de predare tătară din Constanța.

★ Comuna Peceneaga, raionul Negru Vodă. Dacă vrei să stai de vorbă cu copiii în timpul lor liber, caută-i la căminul cultural. Îi vei găsi în sala de lectură, la bibliotecă sau în sala de repetiție, pregătindu-se pentru serbare. Sîmbăta și duminica, în sala de spectacole, rulează cu regularitate cîte un film.

★ Satul Băltăgești, raionul Hîrșova. In casele sătenilor a pătruns lumina electrică. Fiecare copil poate să învețe și să citească fără să-și obosească ochii la lumina lămpilor cu gaz. Pentru copiii mici, gospodăria agricolă colectivă a construit de curînd o grădiniță. Aici ei învață primele poezii, cîntece și jocuri. Viața copiilor din Băltăgești devine tot mai îmbelșugată și fericită.

★ Medgidia. Miinile harnice ale constructorilor, tîmplari, zidari și sculptori, făuresc minunatul „Teatru al pionierilor". Peste 600 de mici spectatori vor putea asista în curînd la spectacolele date de echipele artistice ale pionierilor. Dar și „artiștii" așteaptă cu nerăbdare inaugurarea teatrului. Au pregătit cîntece, dansuri și poezii pentru ca, o dată cu inaugurarea teatrului, să poată prezenta un spectacol deosebit. Cîntecele și poeziile pregătite de ei vorbesc despre realizările obținute în țara noastră în anii regimului democrat-popular.

Acestea sînt doar cîteva spicuiri care dovedesc grija nețărmurită a partidului pentru copiii țării noastre.

Intr-o zi geroasă

Prima zi geroasă. Și pînă mai ieri era cald și frumos. Arsene, lîngă cuptor, își face lecțiile. Este elev în clasa a IV-a la Școala de 7 ani din Valea Călugărească. Mama lui trebăluiește prin casă.

Bate cineva la ușă. E Alexandrina, vecina lor.

— Brrr... frig al naibii, — se scutură lelea Alexandrina. — Mîine îmi scot cojocul cel gros. Voi v-ați luat lemnele?

— Da, încă din vară, răspunde mama lui Arsene. Ați terminat îngropatul viței?

— Nu, a mai rămas ceva. Mîine amînăm celelalte treburi ale colectivei și terminăm îngropatul.

Arsene este un timp atent la cele ce se spun, apoi continuă să-și facă lecțiile. Către seară, pleacă la Stancu, colegul său. Acesta îl întîmpină bucuros.

— Arsene, dăm jos sania din pod?

— O dăm. Arsene e însă muncit de un gînd care-l supără. — Dacă dă îngheț peste vie, așa-i c-o strică? — întreabă așa, tam nesam.

— O strică, dar ce ți-a venit?

— Spunea lelea Alexandrina. Cică mîine colectiviștii lasă treburile ca să îngroape via.

— Așa? Dacă le-am da ajutor?

Da, e o idee bună. Să adune detașamentul. Dar lucrul acesta trebuie făcut acum, seara.

— Mergem Arsene. Tu ia ulița în sus, eu o iau în jos.

A doua zi, din de dimineață, un grup de colectiviști se adunase în fața sediului gospodăriei. Vremea asta rea, venită pe neașteptate, le strica toate socotelile. Și atunci, sosiră pe uliță detașamentul de pionieri; o grămadă de prichindei înfofoliți în broboade și căciuli, cu sapa la spinare.

— Ce-i cu voi, voinicilor? — se minună cineva.

— Am venit să îngropăm vița.

— Păi vă pricepeți?

— Am mai făcut treaba asta pe lotul nostru.

Cel care conducea grupul colectiviștilor cumpăni cîteva clipe.

— Da, zise în cele din urmă. O să meargă cu voi doi oameni să vă arate ce aveți de făcut... Spor la treabă!

Si colectivistul privi cu plăcere grupul de pionieri care se depărta.

— Noi mergem atunci la treburile noastre, zise către ceilalți, după ce grupul de copii coti pe uliță.

Toată lumea lucra cu atenție și repeziciune. Parcă nimănui nu-i era frig. Doar din cînd în cînd, cîte unul dintre copii își sufla în pumni. Dimineața trecu repede și la prînz totul era terminat. Vița îngropată în pămînt, la căldură, era salvată. Fețele roșii de ger ale copiilor străluceau de mulțumire.

E. CIRMACIU

Raportăm partidului

Ție-ți dărui viața
întreagă
Tînăr gînd și suflet
viu
Visul meu de-al tău
se leagă
Fericit aici mă știu
(Versuri de N. Labiș și Victor Tulbure).

★

Ce poate exprima mai bine gîndurile, simțămintele, faptele pe care mii și mii de pionieri din țara noastră le închină patriei, Republicii noastre? Zilele acestea, mai mult ca oricînd, alături de întreg poporul nostru muncitor, pionierii se întrec în a întîmpina cu cele mai frumoase fapte, cea de-a XI-a sărbătoare a Republicii.

Iată-i de pildă pe cei din regiunea Stalin. Să ni-i închipuim într-o imensă sală care ar cuprinde pionierii din toate unitățile celor 8 raioane. Fie că vin din cătunele ascunse în inima munților, fie din marile centre industriale ale regiunii, toți pot raporta că în cinstea zilei de 30 Decembrie au dovedit prin frumoase acțiuni pionierești dragostea lor pentru patrie.

Primii care participă la cuvînt ar fi poate cei din Orașul Stalin, Școala de 7 ani nr. 3. Ei pot raporta că în cinstea zilei de 30 Decembrie au vizitat fabrica metalurgică „Ion Fonaghi". Utemiștii din uzină, care le patronează școala le-au vorbit despre acest erou al clasei muncitoare, le-au dăruit fotografii ale lui Ion Fonaghi.

Raionul Codlea raportează: Pionierii din Școala de 7 ani din Timișul de Jos au luat sub patronare monumentul ostașilor unguri căzuți în anul 1848. Cei din Săcele, de la Școala de 7 ani nr. 4 amenajează cu ajutorul unui profesor de specialitate un minunat muzeu cu țesături, obiecte de artă, piese de folclor ale ceangăilor și mocanilor.

Raportează raionul Sighișoara: *„La Școala elementară nr. 1 din oraș a avut loc o adunare deosebită. Pionierii au discutat despre romanul „Tînăra gardă", au făcut un album care cuprinde aspecte din activitatea personajelor cărții și au editat un număr special al gazetei de perete.*

Sibiul *se prezintă la raport cu cinste. Pentru a cunoaște marile realizări ale anilor noștri, pionierii de la Casa de copii din satul Boița au vizitat hidrocentrala de la Sadu. Cei din Gura Rîului au întîmpinat ziua Republicii ajutînd la plantarea puieților pe șoseaua Săliște — Apoldul de Sus.*

Pionierii din Mediaș *raportează: „In cinstea zilei de 30 Decembrie am organizat un concurs de strîngere a fierului vechi. Cîștigătorii concursului au fost pionierii de la Școala de 7 ani cu limbă de predare maghiară, care au strîns peste 2000 de kg fier vechi. Casa de copii din Mediaș a ținut zilele acestea o adunare cu tema „Care sînt prietenii și dușmanii poporului".*

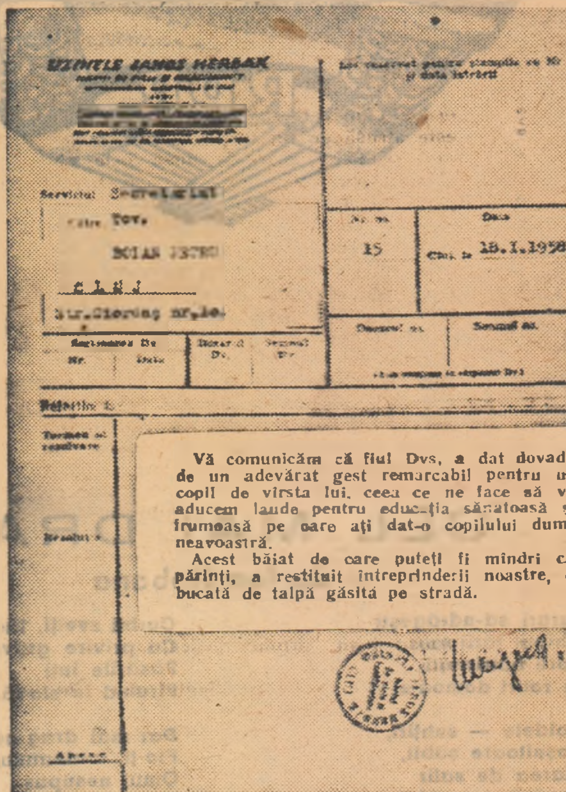
Urmează la rînd Tîrnăvenii: *Pionierii din comuna Jitvei, din acest raion, sînt și ei mîndri de cea de a V-a medalie de aur pe care a obținut-o recent vinul de Jitvei peste hotare. Prin cele peste 400 de ore de muncă voluntară depusă de Școala de 7 ani din comună, au dat un serios ajutor muncii viticole de toamnă.*

Nici pionierii din raionul Rupea și Agnita nu s-au lăsat mai prejos. Ei raportează că în cinstea zilei Republicii au efectuat peste o mie de ore de muncă voluntară în gospodăriile agricole colective din raion.

Aceștia sînt pionierii regiunii Stalin, pionierii Republicii noastre.

M. DASCALU

Citiți scrisoarea!

Serviciul: Secretariat

Către Tov. BOIAN PETRU

CLUJ

Nr. 15

Cluj, la 15.I.1958.

Vă comunicăm că fiul Dvs, a dat dovadă de un adevărat gest remarcabil pentru un copil de vîrsta lui, ceea ce ne face să vă aducem laude pentru educația sănătoasă și frumoasă pe care ați dat-o copilului dumneavoastră.

Acest băiat de care puteți fi mîndri ca părinți, a restituit întreprinderii noastre, o bucată de talpă găsită pe stradă.

Ați citit-o? E legată de o mică întîmplare petrecută la Cluj. Doi pionieri, Boian Petre și Cimpeanu Laurențiu, de la Școala de 7 ani nr. 23, au găsit o bucată mare de talpă. Talpa căzuse dintr-un camion și aparținea fabricii Ianoș Herbak. Laurențiu, care e mai mic, a gîndit astfel: „Dacă am găsit-o, e a noastră. O să ne facem din ea mulți pantofi și ghete". Atunci Boian s-a supărat: „Talpa aparține fabricii, statului, și dacă o vom lua, vom păgubi statul". Laurențiu a plecat capul rușinat. Amîndoi au dus apoi bucata de talpă la fabrică.

Boian nu este unul dintre cei mai cuminți copii din școală! Mai face cîte o năzdrăvănie. Dar lui, ca și tuturor pionierilor, organizația de pionieri i-a insuflat sentimentul cinstei și al respectului față de avutul obștesc.

BUCURIE

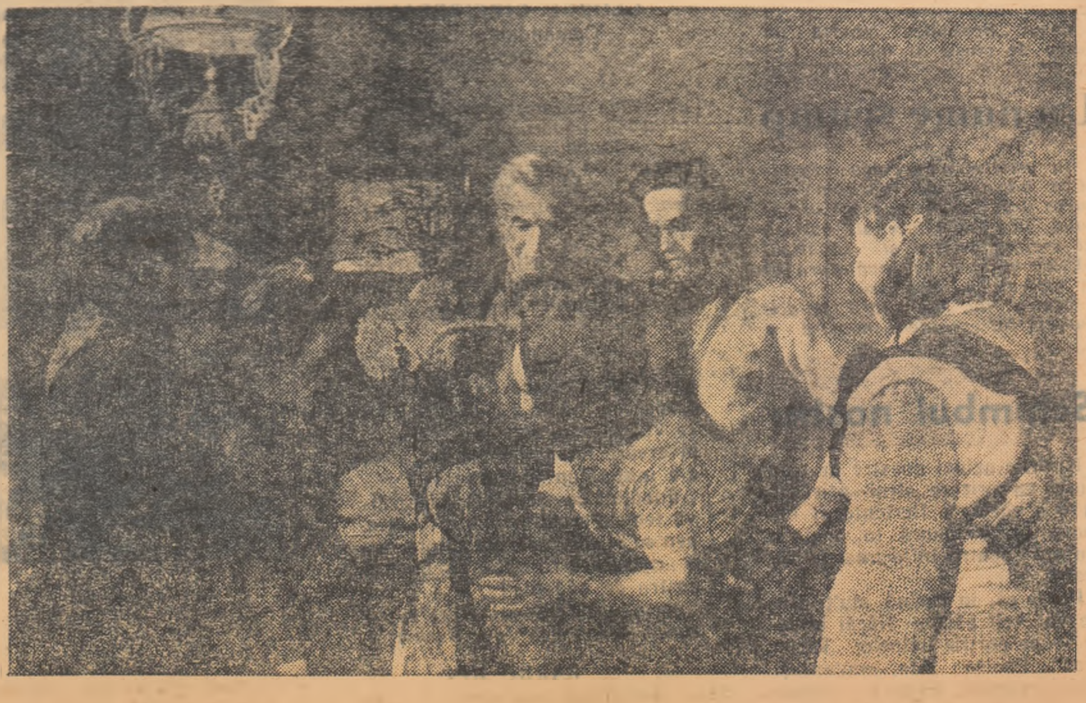
Familia Zetea, din comuna Tomnatec, regiunea Timișoara, a intrat în colectivă. Prilej de mare bucurie în casă. Deodată: „Cioc, cioc!"

— Cine e? Intră!

— Din partea unității noastre vă felicităm călduros și... și...

Noua colectivistă, soția lui Zetea Ion, a îmbrățișat-o pe mica Rujin Silvia, care a fost „delegată" de unitate să prezinte felicitările.

— Să trăiți, copii! Să creșteți mari! Ne-ați făcut o mare bucurie. Vezi? — spune tovarășa Zetea către soțul ei, ștergînd o lacrimă care i-a apărut pe obraz cine știe cum — Toată lumea se bucură odată cu noi.

COLȚUL EROULUI

Era un flacău înalt, bine făcut, cu fața mereu zîmbitoare. Oamenii îl iubeau și-l stimau pentru hărnicia lui. Intr-o zi a plecat din comună să-și facă armata, la o unitate militară din regiunea Pitești. Chiar și după aceea însă, cînd venea în permisie, acasă, Oros Ion — căci despre el este vorba — participa alături de tinerii din sat la diferite munci voluntare. Și era atît de vesel... Seara, mergea la șezători. Ii plăcea jocul.

Alteori venea la Școala de 4 ani din comună, unde învățase și el. Stătea de vorbă cu învățătoarea, cu copiii... Le spunea o sumedenie de lucruri.

Dar într-o bună zi, cînd mai avea vreo trei săptămîni pînă la terminarea stagiului militar, în comună a sosit o veste care a întristat sufletele tuturor: „Ionică a murit. A murit ca un erou“ — așa se spunea în telegramă...

Ionică nu mai este. Dar sătenii și pionierii din comuna Abram, raionul Marghita, nu l-au uitat și nici nu-l vor uita.

★

La Școala de 4 ani din comuna Abram, cum intri în clasă, privirea îți este atrasă de un colț. „Colțul eroului“. O bucată mare de pînză roșie, cu chenar făcut din pînză albă. In stînga, pe o bucată de sticlă se află scrise cuvintele Imnului de Stat al R.P.R. In dreapta, jurămîntul militar: „Jur să urăsc din adîncul ființei mele pe toți dușmanii patriei și ai poporului muncitor...“ Așa a jurat și Oros Ion cînd a intrat în armată.

In mijloc, un fotomontaj care înfățișează familia lui Oros.

Toate acestea au fost aranjate cu multă migală și grijă de către pionieri.

La „Colțul eroului“ se află și o carte de onoare. E așezată pe un piedestal... „Plecat în misiune pentru prinderea unui grup de bandiți, el s-a comportat ca un erou în luptă. Infruntînd gloanțele dușmanului a căzut la datorie udînd cu sîngele său pămîntul patriei iubite căreia îi jurase credință... Bandiții n-au scăpat. Ei au fost prinși și au primit pedeapsa cuvenită...“

Așa a scris comandantul său, în cartea de onoare.

EMIL DOBRESCU

Șezătoarea prieteniei

Minunata dansatoare Tacvorian Armine nu are decît zece ani...

— Bravo!
— Jó volt!
— Minunat!
— Wundervoll!

Emoționată, mica dansatoare, pioniera Tacvorian Armine, din clasa a patra a școlii cu limbă de predare armeană din București, se înclină fericită la rampă și apoi... o rupse la fugă în culise, unde aplauzele pionierilor din sală o însoțiră multă vreme.

In cele din urmă, aplauzele încetară. Aceasta însă nu pentru că dansul lui Armine ar fi fost răsplătit pe de-a-ntregul, ci pentru că altă minune se desfășura pe scenă: dansul popular grec, interpretat de echipa școlii cu limbă de predare greacă din București. In pitoreștii costume naționale, pionierii acestei școli dădeau viață unui străvechi dans, născut cu secole în urmă pe plaiurile Eladei... Incîntați, pionierii din sală de-abia își rețineau pornirea de a aplauda fiecare mișcare: știau că dansatorii erau și așa destul de emoționați...

Și astfel, „Șezătoarea prieteniei“, organizată de Palatul pionierilor în cinstea aniversării a XI ani de la proclamarea Republicii Populare Romîne, se desfășura într-o neîntreruptă încîntare. Participau la șezătoare — atît pe scenă cît și în sală — pionieri din șapte școli din Capitală, cu limbi de predare diferite: maghiară, germană, greacă, bulgară, idiș, armeană, romînă. In dansurile, cîntecele și poeziile lor, ei aduceau, alături de frumusețea artei fiecărei naționalități, un mesaj comun: acela al frăției minorităților naționale din patria noastră, al vieții lor fericite, al muncii lor înfrățite pentru înflorirea Republicii Populare Romîne.

Intîmpinată cu aplauze, pe scenă apare echipa de dansuri a școlii cu limbă de predare greacă.

Șezătoarea continua. In culise, acordeonistul echipei de la școala bulgară încerca să prindă melodia dansului german care se desfășura pe scenă, o pionieră de la Școala 171 se străduia să învețe o mișcare dintr-un dans grecesc, iar în sală spectatorii aplaudau, aplaudau...

La sfîrșit, comentariile entuziaste nu mai conteneau. Iată cîteva dintre ele:

„A fost o șezătoare de neuitat“ (Borș Iosif, președintele detașamentului clasei a VII-a de la Școala cu limba de predare maghiară)

„Mi-a plăcut totul!“ (Drăgan Petruța, de la Școala de 7 ani nr. 171.)

„Ne-am pregătit cu dragoste pentru această șezătoare și iată, a reușit“! (Vasilescu Marta, de la școala cu limbă de predare germană).

„Foarte frumos! Să mai fie și altădată!“ (Calust Agopian, din clasa a IV-a a de la Școala cu limba de predare armeană).

...Au dreptate cu toții!

AL. OVIDIU ZOTTA

Bilanț — LA SFÎRȘIT DE TRIMESTRU

Peste cîteva zile se încheie primul trimestru al anului școlar. A devenit o tradiție ca în unitățile de pionieri, cu acest prilej, să se treacă în revistă ceea ce s-a realizat, ceea ce nu s-a realizat și să se vadă ce este de făcut în continuare.

O astfel de trecere în revistă a avut loc de curînd la Școala de 7 ani din comuna Fundulea, raionul Brănești. Colectivul de conducere al unității a organizat o adunare cu activul pionieresc. Rînd pe rînd, președinții de grupe, președinții de detașamente au vorbit despre acțiunile și rezultatele muncii lor.

Pioniera Cordea Lucia, președinta grupei a II-a, detașamentul III, a vorbit despre ajutorul dat de grupa ei pionierilor Stoicescu Vasile și Jalbă Lucia.

Aceștia nu prea voiau să învețe — a spus Lucia. Dar grupa n-a fost de acord cu ei. I-am antrenat să învețe împreună cu noi, iar uneori, i-am și criticat. Rezultatul la sfîrșitul primului trimestru al anului școlar: toți pionierii din grupă au obținut medii de trecere.

— Și pionierii din detașamentul III au note bune, a arătat pionierul Popescu Nicolae, președintele acestui detașament. Din 26 de pionieri, 26 sînt promovați.

— Detașamentul clasei a VII-a a spus pionierul Gheorghe V. Ioan, raportează: 19 pionieri, 19 promovați. Am avut de furcă și noi cu Jecu Ștefan. Dar pînă la urmă tot noi am fost mai... tari. Așa că a trebuit să se supună hotărîrii colectivului, să se lase de năzdrăvenii și să-și vadă de carte.

Bilanțul unității la sfîrșitul primului trimestru: din 145 de pionieri, 135 pășesc în cel de al doilea trimestru fără emoții.

Dar în adunare nu s-a vorbit numai despre învățătură. Cei prezenți au discutat și despre alte realizări de-ale lor. Pioniera Arsenescu Marcela, președinta detașamentului clasei a VI-a, a vorbit despre întîlnirea care a avut loc cu muncitorii fruntași de la atelierul mecanic de pe lîngă G.A.S., despre vizionarea filmelor „Libelula“ și „Tînăra Gardă“. Pionierul Băraru Dan, președintele detașamentului clasei a V-a, a arătat că în perioada aceasta s-au strîns cîteva sute de kg. de fier vechi, borcane și hîrtie. In urmă cu o lună, detașamentul a dat ajutor colectivei la culesul porumbului. Alături de utemiștii din comună pionierii au participat, de asemenea, la culesul porumbului de pe lotul tineretului.

Sînt cîteva luni de la începutul anului școlar. Pionierii din Fundulea n-au lăsat să treacă timpul fără folos. Bilanțul realizărilor lor din primul trimestru este bogat în fapte și învățăminte.

ECATERINA STANESCU
instructoare superioară de pionieri.

ANUNȚ

In cinstea zilei de 30 aprilie, cînd se împlinesc 10 ani de la înființarea primelor detașamente de pionieri din țara noastră, gazeta „Scînteia pionierului“ organizează concursul pentru CEA MAI BUNA CORESPONDENȚA. Ne puteți scrie despre noi realizări ale regimului democrat popular în localitatea voastră cît și întîmplări, aspecte din viața și activitatea pionierească, învățătură, sport, prietenie, excursii, descrierea comunei, a orașului etc.

Concursul începe la 15 ianuarie 1959 și se încheie la 15 aprilie 1959. In această perioadă ne puteți trimite mai multe scrisori. Cîștigătorii însă vor fi aceia care ne vor trimite *cele mai bune* scrisori.

Nu uitați să specificați pe plic „Pentru concurs“ și să vă scrieți adresa completă.

In vacanță

LA CLUBUL FABRICII

Pionierii din Periam, regiunea Timișoara, își vor petrece vacanța de iarnă la clubul fabricii de pălării „Lazăr Cernescu“ din comună. Prin grija organizației de bază U.T.M. de aici, ei vor avea la dispoziție tot materialul necesar desfășurării unei bogate și interesante activități. Masa de ping-pong, biblioteca, radioul, șahurile... toate acestea vor sta la dispoziția pionierilor din Periam.

VOIE BUNA

Zilele mult așteptate ale vacanței sînt foarte aproape. Oare ce surprize aduc ele pionierilor de la Școala medie mixtă nr. 2 din Tîrgoviște? Zaharia Rodica, președinta unității cunoaște bine „secretul“ acesta. S-o ascultăm:

— Voia bună e primul lucru pe care vrem să-l asigurăm pionierilor noștri. Șezătoarea satirică pe care o pregătim pentru una din zilele vacanței cred că ne va descreți frunțile. Surpriza cea mai mare însă ne așteaptă la carnavalul de la Casa pionierilor. Va fi acolo și muzică și dans și concursuri. Cred că noi vom cîștiga concursul pentru cel mai original costum. Vom mai face o călătorie prin orașul nostru, și vom vizita uzina metalurgică „Gheorghe Gheorghiu-Dej“, întreprinderea „Victoria“, Casa de cultură și alte instituții care au apărut în timpul regimului democrat-popular.

Vom mai organiza un concurs de săniuțe și schi, iar în zilele mai friguroase, concurs de ghicitori, cîntece și șah la clubul școlii.

După cum vedeți, colectivul de conducere al unității a avut grijă să organizeze o vacanță plăcută pionierilor.

DE CE AȘTEPTĂM VACANȚA

Tov. Aneta Iovulescu, instructoare superioară la Școala medie mixtă nr. 1 din Pitești, ne scrie:

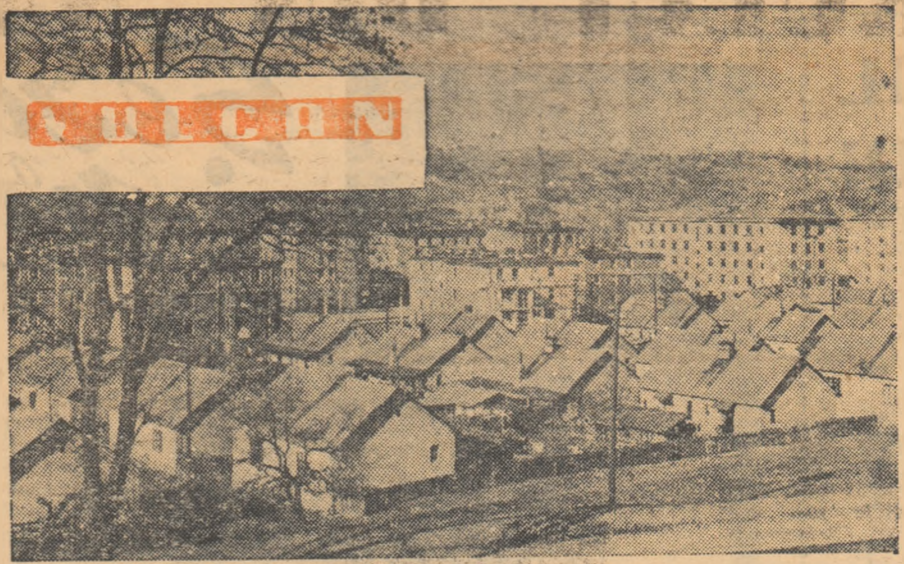
Vacanța! Ce minunat sună acest cuvînt după un trimestru de muncă încordată. N-o să vă spunem chiar tot ce am pregătit pentru cele zece zile ale ei, ci doar cîteva din acțiunile care ne plac cel mai mult. Bunăoară, vizita pe care o vom face cu clasele a VII-a din școală la muzeul regional din orașul nostru.

Clasa a VI-a a programat pentru vacanță o adunare cu tema „Antarctica“ în pregătirea căreia am solicitat ajutorul tovarășilor profesori. Cei din clasele mai mici vor prezenta în vacanță un bogat program artistic la căminul de copii „Olga Bancic“.

Oraşe noi pe harta ţării

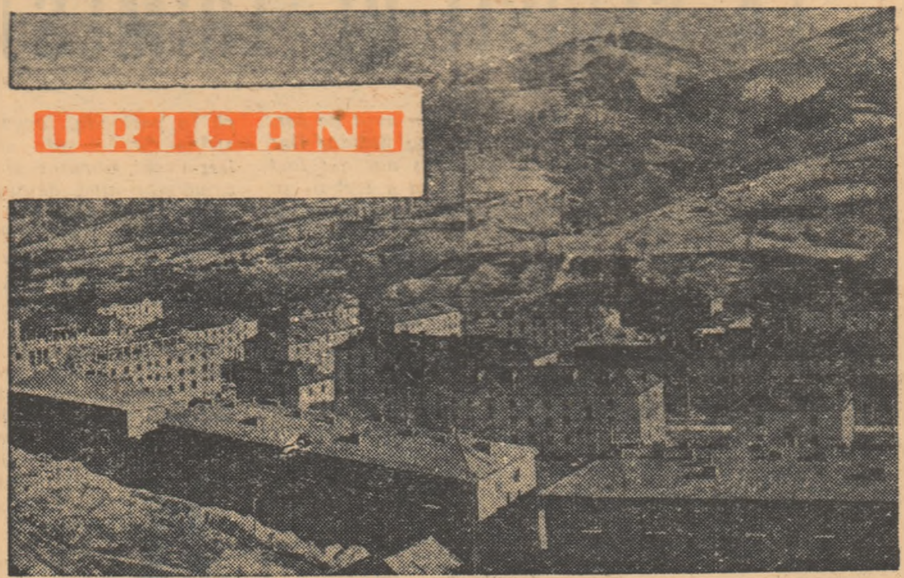
Prin grija partidului, pe cuprinsul întreg al patriei cresc, ca niște flori gigantice de beton, mii și mii de blocuri muncitorești. Cresc, îmbogăţind oraşele cu noi cartiere, pe locurile unde cîndva mucegăiau triste şi pipernicite cocioabe, ori se rostogoleau sub vînt ciulinii maidanelor.

Dar nu numai atît. In preajma marilor uzine, şantiere sau mine, au răsărit ca din pămînt, — zvelte, albe, însorite — mai întîi un grup de case, apoi altul şi altul. Şi astfel s-au născut noile oraşe muncitoreşti. Cu străzi largi, cu teatre, cu cinematografe, cu biblioteci, cu magazine, cu parcuri. Pe harta ţării s-au înscris nume noi de aşezări: Victoria, Uricani, Lucăceşti, Oneşti, Vulcan... Nume care spun despre viaţa fericită şi munca creatoare a poporului nostru. Nume pe care oamenii muncii le rostesc cu mîndrie, cu dragoste.

1. Aşezare nouă pe Valea Jiului: Vulcan, oraş al minerilor.

2. Masive, înalte, impunătoare: aşa arată blocurile din Oneşti.

3. Primii fulgi din anul acesta au descoperit cu uimire, în locul cîmpului, un oraş modern: Lucăceşti.

4. Cu tinereţea lor, Uricanii împrospătează parcă peisajul străvechi de la poalele munţilor.

FECIORU

Cu ani în urmă, pe vremea cînd se vînzolea cu copiii prin colbul drumurilor din comună, se oprea uneori din joc şi trăgînd de mînecă vreun băieţandru de seama lui, alerga într-un suflet la taică-său. Il ştia căţărat undeva pe creştetul vreunei case, căreia-i ridica lemnăria nouă, albă. Nu era poate cine ştie ce construcţie, o casă ţărănească, dar Mihai nu se mai sătura privindu-i silueta ce se înălţa văzînd cu ochii. Ceva îl îndemna să pună şi el mîna pe unelte. Se vîra printre meşteri şi le zvîrlea cărămida la mînă. Cît ar fi vrut uneori să pună şi el mîna pe mistrie!

Băieţandrul desculţ şi cu cămaşa peticită în coate, nu-şi închipuia însă pe atunci că avea să ajungă nu numai să mînuiască mistria, dar să şi ridice zidiri grandioase, ca acelea ale furnalelor hunedorene, în faţa cărora chiar cel care le făureşte rămîne uluit.

In acel amurg care se topea încet în apele grăbite ale Dunării, sălciile depărtărilor păreau că ard în mii de culori. Drumul era pustiu. In jur firele de grîu, proaspăt răsărite şi pămîntul nu de mult afînat de tractoare, răspîndeau miresme noi.

Satul Ghindăreşti din regiunea Constanţa, se profila în zare cu casele mari şi frumoase, asemănîndu-se între ele de parcă ar fi fost construite de aceiaşi meşteri. Se bănuie de departe că e o aşezare de pescari, dar şi de oameni ai muncii agricole.

Pînă în sat mai e o bucată bună de drum. Locurile îmi aduc aminte de eroii din povestirea „Datorii uitate", a scriitorului Jean Bart. Şi pe dinaintea ochilor memoriei, mi se desfăşoară, într-un lung cortegiu, oropsiţii ţărani ai unor vremuri scufundate pe vecie, minţiţi de autorităţile burghezo-moşiereşti că vor fi împroprietăriţi în Dobrogea şi care voind să se întoarcă în satul natal, nu pot fiindcă nu li se dă voie şi n-au nici bilete de tren. Oamenii mor de foame, dar autorităţile îi încurcă mereu, pretextînd că statul încurajează colonizarea de romîni în Dobrogea, iar nu emigrarea lor. Statul burghezilor şi al moşierilor, urmărea un ţel duşmănos: Ţăranii romîni, ameţiţi cu făgăduiala că li se va da pămînt, trebuiau opuşi minorităţilor naţionale care trăiau în unele aşezări dobrogene...

Insoţit de eroii lui Jean Bart, şi de prezenţa gravă a scriitorului, ajung în sat. S-a împlinit un an de cînd s-au înscris în colectivă ultimii oameni. Acum trăiesc ca într-o mare familie.

In faţa unei porţi noi, un om prins de gînduri, parcă aşteaptă pe cineva. E nea Epifan Feodot. Peste un ceas-două, trebuie să plece la gospodărie. Pînă atunci mai drege ceva prin curte, mai îngrijeşte de vite, mai fumează o ţigară... De, ca omul la casa lui. Mai ales că are o casă nouă, făcută nu de mult din veniturile lui de la colectivă.

— Ai construit-o singur?

— Singur, păi cum altfel? Din munca mea. De cînd sînt în colectivă, am făcut toate astea. Şi-mi arată cu mîna întinderea curţii cu nişte acareturi în care se adăpostesc vitele şi din care se aud grohăituri leneşe de porci.

Omul îmi aruncă o privire mîndră. E mulţumit. De pe cele aproa-

OARDA DE JOS

Coridoarele lungi s-au umplut deodată de larma adusă de recreaţie. Era o adevărată explozie de glasuri. Pe unul din coridoare, în faţa uşii clasei a X-a, un grup de elevi şi eleve s-au strîns ciorchine, în jurul dirigintelui, discutînd aprins. Alţi elevi se îngrămădeau lîngă ei, să afle despre ce e vorba.

— De ce să rămînem în urma altora? vorbi însufleţită o fată.

— Cei de la „metalurgică" au şi început lucrul la Oarda.

— Şi cei de la şcoala de mecanici agricoli... Şi utemiştii de la fabrica de cărămidă...

Vestea formării primelor brigăzi utemiste de muncă patriotică în raionul lor, a stîrnit mare entuziasm şi în rîndul elevilor şi elevelor de la Şcoala medie nr. 2 din Alba Iulia. A doua zi, după discuţia aceea înflăcărată din faţa clasei a X-a, pe şantierul de la Oarda de Jos, fîlfîia şi steagul purpuriu al şcolii lor. Iar curînd, în carnetul de însemnări al lui Ion Laslău, secretarul Comitetului orăşenesc U.T.M., se adăugară noi nume de utemişti evidenţiaţi: Voina Iuliu, Ţvein Gheorghe, Lungu Ştefania, Luca Aurelia, Munteanu Ieronim şi mulţi alţii.

AŞTEPTAREA APEI...

Cu două milenii în urmă, pe aici se afla portul municipiului Apulum. Acum e greu să desluşeşti ceva din urmele vechii aşezări romanice. E o cîmpie stearpă, lîngă comuna Oarda de Jos. Dogoarea verilor îi fură şi ultima picătură de umezeală ascunsă în brazdă. Dar tinerii din raionul Alba, înarmaţi cu hîrleţe şi tîrnăcoape, au pornit să-i schimbe faţa. Să facă acolo o grădină roditoare.

Cîmpia s-a şi înviorat parcă. De zorul şi voioşia utemiştilor:

— Mai repede băieţi, mai repede, că ne întrec cei dintr-a X-a!...

— Şi noi vă ajungem! ameninţă un grup de fete, ce sapă în apropiere.

— Al naibii, era să-mi rupă hîrleţul, se îndîrjeşte un flăcău de prin Oarda, zvîrlind un bolovan colţuros, sus, pe digul înălţat ca un parapet, în calea secetei.

— Piatră... Rătăcită de pe la carieră, explică cineva

[illegible] DULGHERULUI DIN NADLAG

[illegible]rumul către Cetatea Oțelului, unde cerul e legat de turnurile furnalelor prin punți fantastice de abur și fum, a pornit chiar de acolo, din comuna lui. In [illegible] după eliberare. Acolo, în Nad[illegible] [illegible]vățat rostul zidăritului, sorbind [illegible] cărților, urmînd și absolvind [illegible] școalei profesionale. A mai [illegible] un an doi pe ici pe colo, dar [illegible] focului" l a primit cu adevărat, pe meleagurile Huniazilor.

[illegible] l au primit cu căldură. Tînă[illegible] nu împlinise încă 17 ani, dar [illegible]eră în ochii lui ageri, aceeași [illegible] și dîrzenie ce încălzește și [illegible]or, ale făurarilor oțelului...

[illegible]NOSC TOATE FURNALELE

[illegible] ntr-adevăr, aici o [illegible] și a călcat [illegible] secretarul organizației de partid. Și [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] curos: vedeți, și aici a lucrat el, la noua oțelărie. Acesta i cuptorul nr. 3

Pe aceeași linie, ca niște blocuri circulare, din cărămidă refractară, își arătau fața alte două cuptoare. Tot Mihai Zvolenschi și tovarășii lui le-a durat și pe acestea. Oțelarii plămădeau acum lichidul metalic, incandescent, în pin[illegible] lor uriaș. Prin deschzăturile gurilor astupate cu cîte o ușă cît poarta castelului Corvinilor, luminile flăcărilor [illegible]neau fierbinți afară, ca niște fascicole de reflectoare.

Focurile dogoritoare ardeau îndrăcite. N[illegible] Cuptoarelor [illegible] menea [illegible] care [illegible] [illegible] mai mare chiar decît cea a oțelului. Cărămida [illegible] [illegible] e fără [illegible].

Dar [illegible] a ridicat ziduri [illegible] [illegible] Mihai Zvolenschi? Unde s-au [illegible] lui cărămidă fără moarte? [illegible] toate furnalele! Și furnalul nr. 2 de la vechea uzină modernizată. Și furnalul nr. 3, și nr. 4, și chiar furnalul nr. 5, cel mai mare furnal din țară, gigantul cu inima de flăcări, ce parcă sprijină văzduhul pe fruntea lui. Acum, meșterii fac zidurile cuptoarelor de la cocseria „Calan". La 30 Decembrie, trebuie să se aprindă și în ele focul.

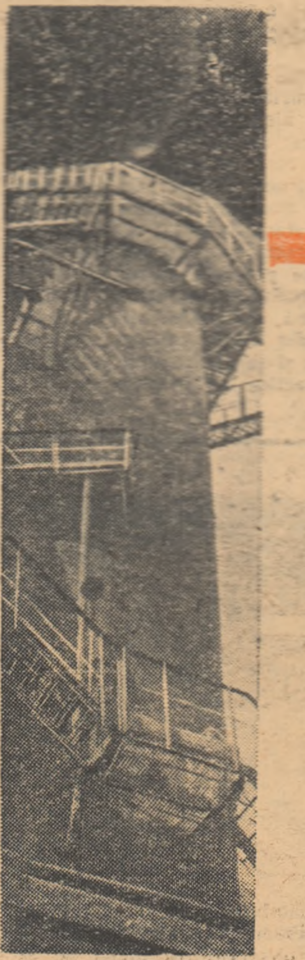
De multe ori Mihail Zvolenschi urcă pe schele și noaptea. Toată noaptea zidește, în lumina becurilor, cățărat la înălțimi amețitoare. Nu i prea ușor, dar, nimic nu ți se pare greu cînd ți-i inima tînără. Și mai ales cînd știi pentru ce construiești.

Pășind în Cetatea Oțelului și a Focului, unde cerul e vesnic învăpăiat de aureola flăcărilor, și privindu-l pe feciorul dulgherului din Nadlag cum zidește avîntat pe schele, în puterea nopții, îți vine în minte, firesc, cunoscuta legendă cu cei...

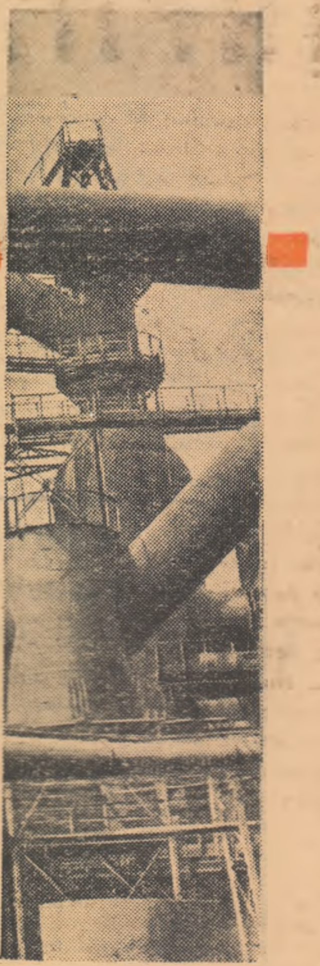
...„Nouă meșteri mari
Calfe și zidari
Cu Manole zece,
Pe toți îi întrece !..."

Numai că „Meșterului Manole" din zilele noastre, nu i se mai surpă zidurile. Dimpotrivă, chiar noaptea le înalță, deschizîndu-le drum către luminile stelelor.

AL. DINU-IFRIM

[illegible] pe 800 de ha de teren cu grîu, secară, ovăz și vie, pe care colectiviștii le muncesc în comun, i s-au cuvenit și lui destule roade. Are bucate pentru doi-trei ani. Dar, după o clipă de gîndire, aduce iar vorba de casă:

— M-au ajutat și ceilalți colectiviști. La cioplit lemn, la învelit. Și să vezi, nevastă-mea... de cîte ori sînt prin curte, trage cu coada ochiului la mine să vadă dacă nu mă uit la casă. Și rîde de mine: „Nu te-ai mai săturat privind-o?" Eu ce să zic. Tac și mă uit înainte la casă, să văd ce-aș putea face ca să fie și mai frumoasă. Dar nu mergi pe la noi pe la colectivă? Să vezi și pescarii noștri!

...Dunărea curge neîndurător de repede. Brigăzile de pescari de la gospodărie își pregătesc lotcile și uneltele pescărești. Nu trece multă vreme și primele lotci pline de pește se îndreaptă spre mal. Dar peștii, mari de zeci de kilograme sînt neastîmpărați. De aceea nea Evlantie și Marcu Grigore, brigadierul, îi domolesc cu cîte o lovitură de secure.

Spre seară, autocamioane de la Intreprinderea Piscicolă din Hîrșova, vin să încarce peștele. Pescarii sînt veseli. Oboseala n-o simt și fiecare glumește pe seama celuilalt.

In acest an, brigăzile de pescari au adus gospodăriei un venit de 500.000 lei!

In drum spre sat mi-au istorisit întîmplări de prin aceste locuri. In fiecare se amintea de cîte un boier, Zelu Popovici sau Romulus Papuc, peste moșiile cărora se zice că nu zbura nici pasărea fără să fie văzută. Pămînturile erau ale lor, ca și bălțile pline de pești. Acum sînt ale colectiviștilor.

Le-am spus și eu cîte ceva despre Jean Bart și le-am povestit scrieri de-ale lui, unele inspirate de prin aceste locuri. N-am uitat nici pe țăranul nedreptățit de autoritățile din trecut și care, nebun din cauza suferințelor din închisoare, deschidea ușa tribunalului, strigînd cu ochii țintă la imaginea justiției legate la ochi: „Huideo! Ho! Chioaro!" ...Lucruri care s-au petrecut cîndva și pe care le cunosc și ei, dar care nu se vor mai întîmpla niciodată.

N. UNGUREANU

SCURTE ȘTIRI

● *In anul 1956 a intrat în funcțiune furnalul nr. 5 de la Hunedoara, cu o capacitate de 700 m.c. Producția de oțel a acestuia este egală cu cea a Rominiei burghezo-moșierești, pe anul 1938.*

● *Astăzi Republica Populară Romînă este singura țară mică din lume care, avînd zăcăminte petrolifere are și o industrie proprie de utilaj. Acesta este folosit nu numai pentru nevoile interne ci se exportă pînă în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii.*

● *Prin grija partidului și a guvernului, în ultimii 3 ani s-au construit în țara noastră, aproape 40.000 apartamente pentru oamenii muncii. Suprafața totală a acestora este de aproximativ 1.400.000 m. pătrați.*

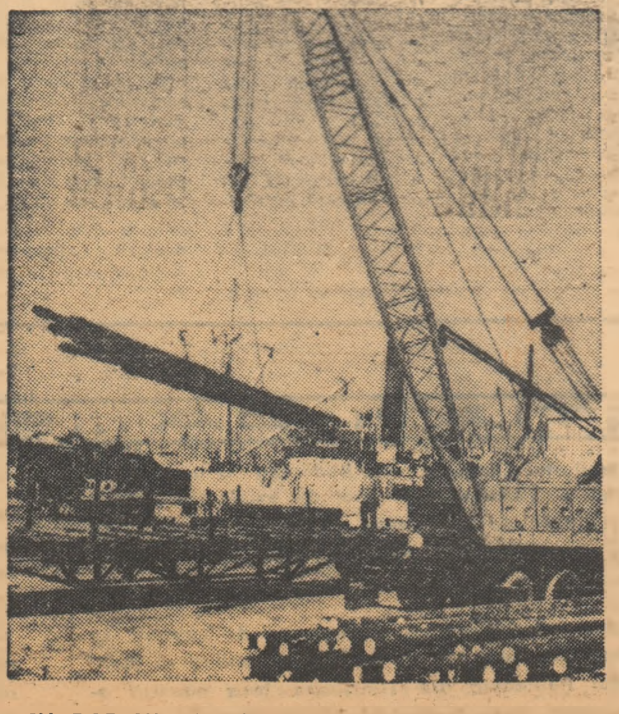
● *In perioada 1948-1958 numai de pe băncile politehnicii din Timișoara au ieșit 3042 de ingineri, în comparație cu cei 403 din primii zece ani de la înființarea acestui institut.*

Prezența romînească peste hotare

820.000 vizitatori la expoziția economică romînă din Șanhai

Se lărgește colaborarea economică între R. P. R. și R. P. Polonă

O delegație comercială a R. P. Romîne a plecat în Irak

IN PORTUL CONSTANȚA, SE INCARCA PENTRU EXPORT TUBURI DE FORAJ.

Un vas pleacă în larg

Un fir de fum se topește în ceața orizontului și un ultim șuier de sirenă răzbate la țărm. Vasul a pornit spre depărtate meleaguri, purtînd în pîntecele său de oțel un munte de mărfuri: mii de lăzi uriașe, în care se găsesc mașini și mecanisme strălucitoare. Și pe toate acestea o inscripție: „Fabricat în R.P.R.". Cuvinte care grăiesc simplu și viu despre marea operă de industrializare socialistă a patriei noastre.

Sub regimurile burghezo-moșierești, peste hotare se trimeteau, pe prețuri de nimic, doar grîne, petrol și cherestea. Mașinile, instalațiile, se cumpărau cu aur greu din apus. Astăzi însă, marile uzine ale țării fabrică din belșug aceste mașini, a căror faimă și prețuire a străbătut pînă departe, pe glob.

Minunatele strunguri fabricate la „Iosif Rangheț" ajung pînă în R. P. Chineză și în R.P.D. Coreeană. Tot în China se trimit locomotive silvice și de cale ferată. Sute de vagoane cisterne, fabricate la uzinele „23 August", pornesc în convoi spre R. D. Germană. In Grecia se exportă tractoare, în Polonia, ciment și geamuri, în Mongolia, mobilă și produse chimice. In unele țări se trimit și se instalează chiar uzine întregi. Așa de pildă, în Egipt și Argentina se montează fabrici romînești de ciment. In R.P.D. Coreeană a intrat de curînd în funcțiune o fabrică de aspirină, construită în R.P.R. In India, specialiștii noștri vor instala o rafinărie care va prelucra anual 750.000 tone de petrol.

Și necontenit cresc succesele pe care produsele romînești le înregistrează, peste hotare. Anul acesta, la Leipzig, la Șanhai, la Salonic, la München, la Izmir, la Haifong, sute de mii de persoane au vizitat pavilioanele R.P.R. din cadrul tîrgurilor și expozițiilor internaționale economice. Pretutindeni, produsele romînești au stîrnit admirație și interes, s-au încheiat noi și noi acorduri comerciale.

Și către orice parte a lumii ar porni, produsele acestea duc cu ele vestea despre mîndria și victoriile pașnice ale unui popor liber, stăpîn pe soarta sa.

[illegible]nșirați de-a lungul digului. [illegible]rată, ce trece prin apropiere, e o [illegible] piatră. De acolo, de sub bolovanii [illegible]vorăște, nerăbdătoare, apa vijelioasă, [illegible]r să-i facă de petrecanie. Cristalul ei [illegible]in valurile Sebeșului. Dar utemiștii au [illegible]pte pe alt făgaș, folositor. S-o îm[illegible] [illegible]rin tunelul de sub calea ferată și apoi [illegible] canalul ascuns ca un tunel în inima [illegible] va despărți într-o rețea de șuvoaie, [illegible]alnice de la o plantă la alta, dîndu-le [illegible] să rodească îmbelșugate.

[illegible] luni, de aici, vor porni către Alba [illegible] încărcate cu legume. Așa au hotărît [illegible]e pentru întreg orașul!

AL. MIHU

In slujba vieţii —
In slujba păcii

ŞTIINŢA ROMÎNEASCĂ AZI

Folosirea energiei nucleare în scopuri paşnice

de Prof. Univ. FLORIN CIORASCU
Dir. adj. al Institutului de Fizică Atomică al Academiei R.P.R.

Legătura între ştiinţă şi producţie este în vremea noastră mai strînsă ca oricînd. Altădată treceau decenii între o descoperire ştiinţifică şi aplicarea ei în practică.

Cercetările în domeniul fizicii şi tehnicii nucleare sînt o muncă de care se întrevede că vor fi legate multe aspecte importante ale civilizaţiei viitorului.

Aţi auzit desigur că în ţara noastră, cu ajutorul frăţesc al Uniunii Sovietice, au fost instalate la centrul de cercetări nucleare, reactorul şi ciclotronul atomic. Cu ajutorul acestor mari şi complicate instalaţii, în afară de faptul că se pot urmări caracteristicile nucleelor atomice, se pot crea şi nuclee artificiale inexistente în natură. Acestea din urmă, denumite izotopi radioactivi din cauză că emit anumite radiaţii şi-au găsit multe întrebuinţări practice în industria grea şi uşoară.

Cu ajutorul izotopilor radioactivi se pot descoperi zăcămintele de petrol şi potasiu, se determină locurile în care să se instaleze tuburile pentru extragerea petrolului, se găsesc defectele pieselor metalice turnate sau laminate. O importantă utilizare a izotopilor radioactivi în agricultură este stabilirea modului în care un anumit îngrăşămînt este absorbit de plante. Folosirea izotopilor radioactivi pentru urmărirea metabolismului substanţelor în organism ca şi în tratarea anumitor boli deschide noi perspective ştiinţei medicale moderne.

Iată dar cum, toate aceste cercetări, ţintesc să ajute la dezvoltarea din ce în ce mai mare a unor ramuri importante ale economiei noastre, contribuind în acelaşi timp la îmbogăţirea cunoştinţelor noastre asupra naturii înconjurătoare.

Noi soiuri de plante pentru agricultură

Ing. H. BARBU
Candidat în Ştiinţe Agricole

[illegible] şiragul marilor realizări al[illegible] ştiinţe[illegible] noastre, dobîndite în anii r[illegible]gimului de democraţie populară, sta[illegible] la loc de frunte şi succesele ştiinţelo[illegible] agricole. Pentru ca întinsele ogoa[illegible] ale patriei noastre să dea r[illegible] mai îmbelşugat[illegible], pentru ca [illegible] grîne cu cît mai [illegible] poată smulge pămîn[illegible] cercetătorii noş[illegible] au studiat cu [illegible] gaţă şi perseverenţă numeroase [illegible] productive. Este ştiut că [illegible] procedeele mijloace pentru atingerea [illegible] acestui ţel este [illegible] alături de o agr[illegible] tehnică superioa[illegible] să se folosească s[illegible] minţe din cele m[illegible] bune soiuri.

Munca în [illegible]meniul ame[illegible] plantelor [illegible] care se [illegible] creierea de noi s[illegible]iuri) este o munc[illegible] grea, care cere a[illegible] de studii şi exper[illegible]mentări. Dar succesele dobîndite v[illegible] să-i răsplătească din plin pe cercet[illegible]tori prin belşugul de produse agrico[illegible] atît de necesar patriei. Astfel, ameli[illegible]ratorii noştri au creat soiul de grîu [illegible] toamnă A-15, care este deosebit [illegible] productiv (4.300 kg. boabe la hecta[illegible]) dă o făină de bună calitate şi are [illegible] pronunţată rezistenţă la ger. Dacă [illegible]nem seama că grîul de toamnă se cu[illegible]tivă în ţara noastră pe o suprafaţă [illegible] 2,7 milioane hectare şi că sporurile o[illegible]ţinute prin folosirea seminţelor de s[illegible] sînt de 300—350 kg. boabe la hecta[illegible] vedem că sporul anual adus ţării e [illegible] 800.000 tone boabe. Un alt soi de gr[illegible] de toamnă, cu bune însuşiri calitati[illegible] şi o mare productivitate, este Cen[illegible] 117, creat tot în ţara noastră.

Aceeaşi atenţie au acordat cerce[illegible]torii noştri creerii soiurilor de porum[illegible] ca de pildă cel dobrogean, un soi [illegible] mare productivitate şi foarte reziste[illegible] la secetă, sau cel Galben timpuri[illegible] foarte productiv (4000—6000 kg. boa[illegible] la hectar) şi de bună calitate. Este d[illegible] ajuns să mai amintim doar cîteva noi soiuri ca orzul de toamnă Cenad-396, care dă o producţie de 4000—5000 kg. boabe la ha., sfecla de zahăr Lovrin-532 care conţine 21,1 — 21,9% zahăr sau cînepa ICAR 42/118 ca să înţelegem limpede că cercetătorii din ţara noastră lucrează zi de zi pentru înflori[illegible] agriculturii noastre socialiste.

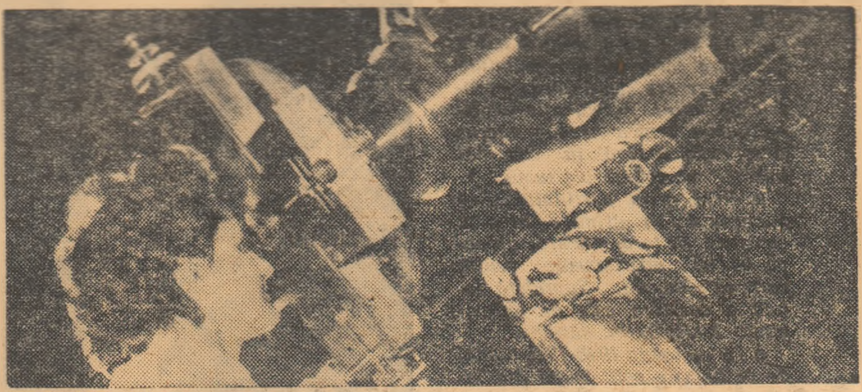
Succesele dobîndite azi în acest d[illegible]meniu sînt o trainică chezăşie, că c[illegible]cetările care vor urma, vor aduce [illegible] şi noi soiuri valoroase pentru ridica[illegible] producţiei agricole, sarcina de mare [illegible]semnătate, pusă de partid şi guv[illegible]

Contribuţia ţării noastre la A.G.I.

de prof. univ. CALIN POPOVICI

La lucrările Anului Geofizic Internaţional — care au drept scop o mai profundă cunoaştere a planetei pe care o locuim — îşi dau contribuţia oameni de ştiinţă din 64 de ţări.

Ţara noastră, datorită sprijinului dat de partid şi guvern care au pus la dispoziţia cercetătorilor şi oamenilor de ştiinţă aparate moderne de cercetare, a adus şi aduce în cadrul acestor lucrări un aport preţios. Cercetările A.G.I. îmbrăţişează multe şi variate domenii. De aceea, la ele îşi dau concursul o seamă de institute ştiinţifice de la noi. Astfel, la Observatorul Astronomic din Bucureşti se determină cu o mare precizie ora exactă. Lucrul acesta e nespus de important, fiindcă cu ajutorul lui se scot în evidenţă cele mai mici neregularităţi în mişcarea de

rotaţie a pămîntului în jurul lui însuşi. Perturbările magnetice sînt urmărite de observatorul magnetic al Comitetului Geologic, iar la Institutul Meteorologic, se urmăresc aurorele polare. Tot aici, la Institutul Meteorologic, se fac sondaje în atmosfera înaltă, cu ajutorul unor baloane speciale, care transmit înregistrările prin radio. Există de asemenea în ţară două staţii de observare a sateliţilor artificiali, care au făcut pînă în prezent peste 1000 de observaţii asupra sateliţilor lansaţi de Uniunea Sovietică.

Lucrările A.G.I. nu se sfîrşesc anul acesta. La propunerea Uniunii Sovietice ele vor continua şi în 1959. Oamenii de ştiinţă din patria noastră îşi vor aduce aportul ca şi pînă acum la aceste lucrări, contribuind astfel la progresul ştiinţei pusă în slujba vieţii, a viitorului paşnic al omenirii.

IN UZINELE VIEŢII

Prof. Dr. ANA ASLAN
Director al Institutului de Geriatrie

Ar fi greu să vă împărtăşesc imensele realizări dobîndite în toate domeniile de activitatea ştiinţelor medicale în aceşti ani ai regimului nostru de democraţie populară.

Astfel, în institutele noastre se aplică azi ca mijloc de diagnosticare şi de tratare a bolilor izotopii radioactivi.

S-au făcut mari progrese în domeniul chirurgiei. Se efectuează operaţii pe inimă şi pe vasele sanguine, pentru înlăturarea unor boli care înainte aveau urmări foarte grave.

Ingrijirea mamei şi a copilului în Institutele de pediatrie (medicina copilului) au făcut ca viaţa copilului în Republica noastră să fie sănătoasă şi apărată de boli.

In institutul nostru se studiază probleme de geriatrie — medicina bătrîneţii — şi mulţi pionieri au venit să-l viziteze după cum, bineînţeles au văzut şi realizările altor domenii de activitate medicală. Aici, în locul bătrînilor gîrboviţi care umblau în cîrje, au găsit bătrîni dornici de viaţă şi de muncă, drepţi ca brazii, chiar la vîrsta de 111 ani şi, unii din ei lucrînd în ateliere de ţesut covoare.

Toate aceste înfăptuiri se datoresc regimului de democraţie populară care se îngrijeşte deopotrivă de copil şi de bătrîn, se îngrijeşte de sănătatea poporului muncitor.

In aceste uzine de cercetare medicală, savanţii şi medicii vă pregătesc viitorul unei vieţi sănătoase, pentru ca la rîndul vostru să ajungeţi prin munca voastră folositori scumpei noastre patrii.

ŞTIAŢI CĂ... ŞTIAŢI CĂ... ŞTIAŢI CĂ...

...CIFA I, pe numele său întreg „Calculatorul electronic al Institutului de fizică atomică", conţine peste 1.500 de lămpi de radio? După U.R.S.S., ţara noastră a fost prima dintre ţările socialiste, care a pus în funcţiune un „creer electronic". Posibilităţile maşinii sînt excepţionale. Ea poate rezolva mai multe zeci de mii de calcule, foarte complicate, în mai puţin de o oră.

...Institutul „Pasteur" din Bucureşti a împlinit de curînd o jumătate de secol de existenţă? Multe din cele 40 de sortimente de seruri şi vaccinuri care se produc aci, sînt exportate şi în străinătate.

...datorită realizărilor unui grup de savanţi, în cadrul laboratorului de maşini hidraulice al Institutului Politehnic din Timişoara, ţara noastră ocupă unul dintre primele locuri în lume în ce priveşte studierea presiunilor mecanice hidraulice?

...ierbicidele sînt substanţe chimice care se [illegible]brică şi la noi în ţară, fiind folosite în comba[illegible]rea plantelor dăunătoare? Ierbicidele constituie [illegible] realizare deosebită, dacă ţinem seama că buru[illegible]nile, pe lîngă că fură hrana culturilor, se în[illegible]mulţesc uimitor: în timp ce firul de ovăz, bană[illegible]ră, dă cam 100 de seminţe, firul de lobodă pr[illegible]duce 100.000 de seminţe!

Oaspeți ai marinarilor

M[otonava] „Transilvania", [perla] Mediteranei (așa este numit peste hotare modernul și confortabilul nostru vas de pasageri) nici nu apăruse [încă la o]rizontul Constanței cînd, pe [malul] mării, printre mulțimea curio[șilor] care admirau silueta elegantă a [navei], puteau fi văzuți aproape toți [illegible] din apropierea portului.

Pe cei mai mulți dintre privitorii [illegible] nerăbdători, care țipau și se [illegible], i-am văzut a doua zi, pășind [illegible] pe puntea masivă a vasului. Ce se întîmpla? Porneau undeva, [într-o] călătorie îndepărtată și primejdioasă? Aveau să cunoască meleaguri [străine] și necunoscute? Nimic din [toate] aceste presupuneri.

Iar dacă totuși băieții aceia de-o [illegible] și fetițele timide urcau [illegible] pasarela, aceasta [se] datora [faptului] că două sute de pionieri și [școlari] din orașul Constanța erau [oaspeții] marinarilor de pe motonava „Transilvania". Prieteniile se leagă [repede], mai ales atunci cînd este vorba de copii sau de marinari. Așa s-a și întîmplat. În primul minut erau prie[teni] [illegible], iar după cinci minute, prie[teni] la catara[m]a.

[Din] partea gazdelor, comandantul [se]cund al vasului, tovarășul Raiovici Petre și ofițerul II, tovarășul Stoica Alexandru, îi plimbă pe oaspeți prin toate încăperile.

— Cînd plecăm peste hotare, copii — le spune secundul — vaporul este [pa]tria noastră. Stăm într-un port [stră]in, într-o țară străină, unde sînt [legi] străine, dar la noi pe vapor e teritoriul Republicii Populare Romîne și fiecare marinar privește cu mîndrie spre drapelul patriei înălțat pe catarg...

— Vorbiți-ne despre călătoriile dumneavoastră... îndrăznește o fetiță oacheșă, cu părul blond, împrăștiat de izbiturile vîntului care se întețea... — povestiți-ne despre copiii din alte țări...

De data aceasta este rîndul ofițerului II tovarășul Stoica Alexandru:

— In țările noastre frățești, socialiste, copilăria este fericită și îmbelșugată, pentru că asupra ei veghează comuniștii, cei mai buni fii ai popoarelor. Am să vă vorbesc însă azi despre altfel de copilărie. O copilărie a foamei, a mizeriei, a umilinței. Este vorba de copiii care trăiesc în țările care se mai află încă sub robia exploatării. ...Eram, copii, nu de mult, într-un port din Arabia Saudită. Din această țară storc profituri uriașe capitaliștii americani și englezi. Bogățiile iau drumul spre buzunarele magnaților iar sărăcia, foametea, rămîn în țară. Porturile lor n-au nici un fel de instalații. Acolo totul se face prin truda brațelor. Hamalii cară lăzi uriașe, cu umerii, sub bătaia nemiloasă a soarelui tropical, înveșmîntați doar cu un șort jerpelit. Ca să le poată da de mîncare copiilor, părinții își iau fiii la muncă. In fiecare zi îi vedeam de pe vasul nostru cum începeau munca de îndată ce se făcea lumină. Nu terminau truda decît atunci cînd se întuneca de-a binelea. Odată cu căderea nopții, hamalii și copiii lor, rupți de oboseală, se trînteau în nisipul fierbinte și adormeau sfîrșiți. Nisipul le este casa, nisipul le este apoi și mormîntul

Am aflat că numai cu cîteva zile înaintea sosirii noastre un copil care muncea la descărcatul vapoarelor a pierit în chip groaznic. Fie că era obosit peste măsură, fie că era bolnav, bietul copil abia se tîra sub povara greutății, pe scîndura îngustă ce unea vasul cu cheiul portului. Vătaful îl aștepta la capătul scîndurii și-l zorea, lovindu-l cu biciul. Așa a făcut o dată, de două ori; nimeni nu mai știa de cîte ori a îndurat bietul copil tortura biciului. Ultima oară cînd a trecut puntea, de teama loviturilor care-l așteptau, a încercat să zorească spre chei. Dar, la capătul puterilor, s-a poticnit, și povara grea ce-o purta pe umeri s-a prăvălit peste el, căzînd, om și ladă în apa murdară a mării.

Copilul a mai apărut o dată la suprafață, cu ochii tulburi și cerînd ajutor, apoi a dispărut, tras de curentul apei dintre dig și vapor.

...Vorbele ofițerului i-au întristat pe pionieri. Căzuseră pe gînduri și priveau fața încrețită a mării, mereu alta. Dincolo de talazurile ei, dincolo de orizont, sînt atîtea și atîtea meleaguri străine. Și acolo sînt oameni, și acolo sînt copii, dar nu peste tot părinții și copiii acestora au parte de fericire.

Și încă o dată, privirile pionierilor se ridicau către catargul cel mare, unde flutura mîndru, drapelul drag al patriei

In cîte colțuri de lume n-a plutit falnic acest drapel? In cîte colțuri de lume n-a dus el mesajul de pace și prietenie al unui popor eliberat pentru totdeauna de jugul exploatării și al nedreptății?

Părăsind vasul unde fuseseră pentru cîteva ceasuri, oaspeții dragi ai cutezătorilor marinari, multă vreme copiii nu și-au putut dezlipi privirile de pe drapelul care flutura pe marele catarg. In clipele acelea, simțeau mai mult ca oricînd că drapelul tricolor, cu stema sa strălucitoare, simbolizează tot ceea ce au ei mai drag, patria liberă, traiul fericit, viitorul de aur al socialismului.

ATANASIE TOMA

In Antarctica

Departe, pe țărmurile nesfîrșite de gheață ale Antarcticii, s-a prăbușit, la 6 decembrie, un avion belgian al stațiunii polare „Regele Baudouin". Pe bordul său se aflau patru exploratori belgieni.

Curajosul aviator polar sovietic Viktov Perov, de la stațiunea sovietică „Mirnii", a pornit imediat în căutarea echipajului belgian. La 15 decembrie, ora 01,35, de pe bordul avionului sovietic a fost observat un cort în jurul căruia se mișcau oameni! Aviatorii polari sovietici au aterizat acolo, salvînd pe exploratorii belgieni, care au fost duși la stațiunea „Regele Baudouin".

Pentru curajul de care a dat dovadă în salvarea cercetătorilor polari belgieni, aviatorul Viktov Perov a fost decorat cu Ordinul Lenin.

RADIO CLOB

Zilele acestea a început să lucreze [illegible] hidrocentrală „Stalingrad" de pe Volga. Această „cetate a luminii", care va intra în întregime în funcțiune în 1961, este cea mai mare stațiune hidraulică din lume. Ea depășește prin puterea ei hidrocentrala „V. I. Lenin" care a fost pusă în funcțiune tot anul acesta, lîngă Kuibîșev.

Un uriaș incendiu a izbucnit în sudul Californiei (SUA). Focul, care a cuprins o mare întindere, a distrus numeroase locuințe. Alte 200 de case sînt amenințate de flăcări. De patru zile, 2.000 de voluntari și numeroase cazărmi de pompieri luptă pentru stăvilirea focului. Catastrofa a fost provocată de o bombă incendiară, „scăpată" de un avion militar american...

China ocupă astăzi locul al șaptelea în lume în producția de oțel, față de anul trecut, cînd se situa pe locul nouă. Pînă la sfîrșitul lui 1958, în întreaga Chină, se vor produce 11.000.000 tone de oțel. O cifră uriașă, care întrece cu mult producția unor țări capitaliste cu o veche industrie siderurgică.

Prieteni dragi

Sorbind ultima filă din cartea ce povestea despre faptele eroice ale Zoiei, ale lui Matrosov, sau ale Tinerei Gărzi, căruia dintre voi nu i-au zburat, înflăcărate, gîndurile spre tinerii aceia care poartă un nume glorios: comsomoliștii...

Urmînd pilda nepieritoare a atitor eroi, tineretul sovietic, crescut și educat de Partidul Comunist, înfăptuiește azi în patria sa visuri îndrăznețe ale construcției pașnice El redă vieții și belșugului întinderi nesfîrșite de pămînt înțelenit, înalță orașe și uzine noi, construiește mașini minunate, cucerește cele mai înalte culmi ale științei. Pentru tineretul patriei noastre, comsomoliștii sînt un exemplu viu și luminos, sînt niște prieteni dragi, apropiați.

Și iată că zilele acestea tinerii din țara noastră au trăit o mare bucurie: o delegație a Comitetului Central al Comsomolului a vizitat Republica Populară Romînă.

In cursul vizitei lor, oaspeții au văzut și cunoscut multe lucruri. Și prefutindeni, la rafinăriile de pe Valea Prahovei, în gospodăriile colective ale regiunii Constanța, în uzine, în universități, ei au fost întîmpinați cu dragoste și căldură. Intîlnirea delegației cu tineretul din Capitală, la Casa de Cultură a Tineretului din raionul 23 August, s-a transformat intr-o adevărată sărbătoare a prieteniei. In rusește și în romînește au răsunat lozinci emoționante despre unitatea frățească a tineretului din cele două țări, s-au rostit urări însuflețite. Răspunzînd caldelor manifestări, tovarășul Serghei Pavlov, conducătorul delegației, a spus printre altele: „...Nu vom uita stringerile voastre calde de mînă, zîmbetele voastre, ochii voștri calzi, veseli, de prieteni sinceri".

...Și nici tineretul patriei noastre nu va uita nicicînd chipurile oaspeților dragi. Vizita aceasta e o nouă și minunată floare sădită pe drumul unei prietenii de nezdruncinat...

★

In ziua de 22 decembrie, înainte de a pleca din țara noastră delegația Comsomolului a fost primită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Pe micuța Li a surprins-o fotograful cînd nici nu se aștepta. Măsura cu ochii „povara" coșului: cîte ouă să mai dea jos ca să-l poată duce? Ii place să ajute la treabă, mai ales cînd sînt atîtea de făcut...

Și în gospodăria aceasta, una din multele și îmbelșugatele gospodării ale țăranilor din China, sînt destule treburi.

reportaj · ȘTIRI · informații · NOUTĂȚI · TEHNICE · reportaj

COPIII CÎNTĂ PATRIA

De Ziua Țării

Drăguță sulină
Crescută-n grădină,
Naltă, mlădioasă
Albastră frumoasă
De ce stai sfioasă?
De ce nu te bucuri?
Florile să-ți scuturi
Pe a mea cosiță
Să-mi faci o scufiță
Să mă-mpodobesc
Și mare să cresc?
Roșii flori de mac
Nu știu cum să fac,
Să vă fiu pe plac
Cu voi să mă-mbrac
Trandafir rotat
Mare și bucłat,
Cu spini mici mărunți
De ce mă încrunți?
Nu vrei să m-asculți?
Nu vrei bunăoară
Să-mi faci rochioară?
Și să-mbrac cu ea
Dragă, țara mea.
Țara mea frumoasă
Țara mea duioasă
Mîndră ca o floare
Pentru sărbătoare?
Țară surioară
Țară populară,
Creștem împreună
Viața noastră bună
Creștem ca o floare
Eu mereu cresc mare,
Tu mereu mai tare
Eu mai sănătoasă
Tu mai luminoasă..
Crine frățior,
Soare-al florilor
Alb și parfumat
Nalt și mlădiat
Eu din floarea-ți fină
Face-voi cunună:
O cunună rară
Pentru mîndra-mi țară.
Țară ca-n poveste
Cum alta nu este.
Ea e țara mea
Mă mîndresc cu ea

Trimisă de
GHIȚA ANEMARIA
cl. a VII-a Șc. 17 mixtă
Ploești

Ce-mi spune ciocîrlia

Din cuibul ei, se-nalță ciocîrlia;
Din razele de foc, privește țara,
Și ochii ei cuprind mărețe plaiuri,
Carpații ce-și înalță alba frunte,
Mineri ce scot cărbunele din munte,
Pe dealuri, ciobănași ce cîntă-n naiuri,

Constructori, muncitori, pe-nalte schele
Și în uzine, fabrici și pe-ogoare,
Poporul ce cu inima lui mare,
Slăvește înflorirea țării mele!

Pe Dunărea de valuri înspumată,
Vapoare vin din [illegible]
Pe punte, cu privirea ațintită
[illegible] marinari [illegible]
Departe-n Bărăgan, la colectivă,
Se strînge rodul muncilor de vară.
Din toată țara: școli, uzine, sate,
Din orice suflet se ridică un cînt:
Un cînt victorios de libertate,
Despre frumosul, dragul meu pămînt!

BALADA ANESIA
cl. a VI-a Șc. medie mixtă
nr. 31 — București

TĂTICUL MEU

Tipograf e tatăl meu
Peste plan dă cărți mereu
Cărți școlare, de povești,
Cărți cu locuri pitorești
Tipărește chiar ziare
Și reviste literare.

C-un tătic așa de harnic
Mă mîndresc necontenit
Și-i urez mereu-nainte,
Noi succese-n tipărit.

MUNTEANU AL. GHIOCEL
cl. a IV-a
Școala de 7 ani nr. 114 București

Bine-i în gospodărie

Foaie verde iasomie
Bine-i în gospodărie
Oamenii cu sîrg muncesc,
Viață veselă trăiesc.

Foaie verde de mohor,
Oamenii muncesc cu spor,
Viitorul e al lor.

În gospodăria noastră
Soarele-i la el acasă!
Foaie verde de pelin
Bună-i viața ce o trăim!

ȘIȘU ION
cl. a VII-a Școala de 7 ani
com. Cumpăna — Constanța

Dragă-mi ești tu țara mea...

Dragă-mi ești tu țara mea,
Drag îmi este al tău nume
Căci bogată cum ești tu
Sînt puține țări pe lume.

Poame, struguri dulci în vii,
Grîu pe-ntinsele cîmpii
Holde mîndre și bogate
De cei harnici semănate

Iar minerii colo-n mine
Scot cărbune. Pentru cine?
Pentru tine scumpă țară
Republică Populară.

Dragă-mi ești tu țara mea,
Drag îmi este al tău nume
Căci bogată cum ești tu
Sînt puține țări pe lume.

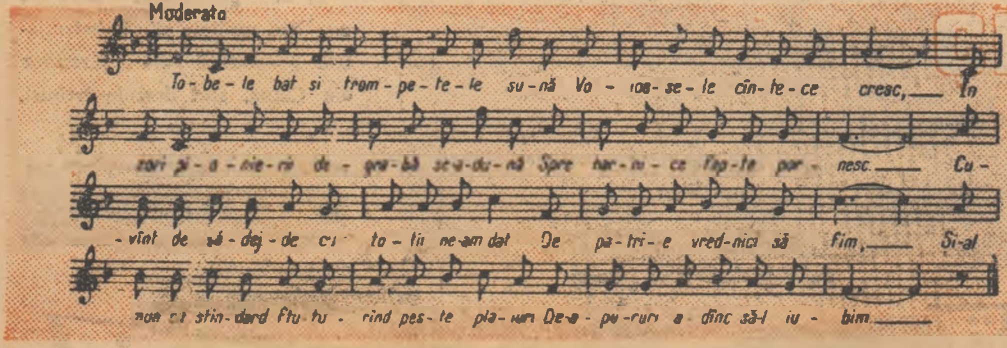
MIRICA MATILDA
cl. a IV-a
Școala elem. nr. 171 — București

UNDE SE COTEȘTE RIUL...

Unde se cotește rîul
Stroeștenii joacă brîul
Am jucat și ieri și azi
Mor chiaburii de necaz,
Ieri jucam brîul pe trei
Ca să crape fierea-n ei.
Azi jucăm brîul pe opt
Mor chiaburii, nu mai pot.

CIUCULESCU TRAIAN
com. Stroești reg. Piteș[ti]

CÎNTEC PIONIERESC

Muzica și versurile de NAUMESCU DIANA
clasa a III-a Școala medie de muzică nr. 1 București

Tobele bat și trompetele sună
Voioasele cîntece cresc,
În zori pionierii de grabă se-adună,
Spre harnice fapte pornesc

Cuvînt de nădejde cu toții ne-am dat
De patrie vrednici să fim,
Și-al muncii stindard fluturînd peste plaiuri,
De-a pururi adînc să-l iubim

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" [illegible] 17.60.10, 17.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".